Espíritu Santo

Per EloiA el dl., 05/04/2010 - 09:00

Delafe y las Flores Azules

-

vs. las Trompetas de la Muerte

Lletra original

Subiendo y bajando las mismas escaleras, andando boca abajo sonando en tu cabeza, día a día, cada día, desear y soñar que caigan estrellas para confirmar, que vuelvas a volver a mi vida, que vuelvas a bailármela, que la verdad no estoy nada mal, respondo a los vecinos a la canallada esa ¿Qué tal? ¿Cómo va? Hablemos del fútbol mejor, que Iniesta se merece el oro de balón, que si no se lo dan me corto una mano o mejor me corto las dos ¡Por Dios! Cuanta ficción, suerte que te veo, suerte que te acercas, suerte que te beso, sentí que algo estaba apagado se encendía y fue entonces cuando realmente empezó el día Y sonaron las trompetas de la muerte, la gente se puso a bailar, se puso caliente, se puso a jugar con la lengua entre los dientes bien juntitos, como dos gemelitos en el vientre y yo me puse contento, como loco de alegría, porque en lugar de Barcelona la Habana esto parecía, esto parecía Porque bailando hasta el Espíritu Santo se pone blando Esto es danza libre, cardio-sensorial, un movimiento enérgico variablemente rítmico, esto es la guerra y para ganar tendrás que liberarte del sentido del ridículo, no seas tan crítico, mátalo ya, saca ese monkey donkey funky sabes que eres único comentando la jugada, deja claro, es evidente, consistentemente fuerte, que tan blanca es tu colada, así que acércate a la máquina mírale a los ojos y comprenderás que se hace que siente miedo, que le da pánico, porque en el fondo es de fogueo, así que, gira, escúrrete, da media vuelta, inspira, sedúcete, sé que lo intentas, olvida, explora, ¿Cómo lo sientes? ¿Esos tobillos se han vuelto de goma? ¿Esas rodillas se han vuelto de goma? ¿Esas caderas se han vuelto de goma? Porque bailando hasta el espíritu santo se pone blando

Lletra traduïda

o és l'Esperit Sant el què et fa ballar?

Abans, alguns capellans deien que ballar a la festa del poble era pecat. La veritat és que el ball, com tota expressió corporal, no és ni bo ni dolent, tot depén de la intencionalitat i del seu ús. El rei David ballava escandalosament mig nu davant l'Arca de l'Aliança perquè aquesta era la seva manera d'agrair haver salvat la pell en la guerra, però també és cert que el ball pot ser una arma de seducció per altres finalitats com el cas de Herodíes (teniu els dos textes més avall). La cançó de Delafe y Las Flores Azules ens diuen una cosa molt important i és que el ball, quan és des de l'estimació, pot ser una via per atansar-se a l'Espetit Sant. Que "el Espíritu Santo se ponga blando" vol dir que hi troba simpatia, familiaritat. El ball, quan neix del moviment del cor, és el mateix batec de Déu en nosaltres.Avui s'està recuperant la dansa entorn l'espiritualitat i ha aparegut el que s'anomena "dansa contemplativa": *La Danza Contemplativa, a través de sencillas coreografías, nos va conduciendo poco a poco a la quietud interior, al silencio y a la serenidad, pudiendo llegar a convertirse en una oración.Nace de la tradición cristiana pero cualquier persona con inquietud espiritual puede enriquecerse de este camino de silencio y oración. Es desde aquel lugar desde donde se ve con claridad y donde la paz inunda el alma, que se danza, se eleva el brazo, se mira en contemplación y se abre el corazón al Misterio de Aquel que nos transciende y al Misterio de cada ser humano, del que tengo al lado y al de toda la humanidad.*podeu deixar-vos moure per l'Esperit Sant i trobar més informació a la web de dansa contemplativa

Una de freda i una de calenta.

El ball com a arma de seducció:Durant el convit entrà la filla d'Herodies a ballar, i va agradar tant a Herodes i als convidats que el rei digué a la noia: Demana'm el que vulguis i t'ho donaré.I li féu aquest jurament: Et donaré el que em demanis, ni que sigui la meitat del meu regne. La noia va sortir i preguntà a la seva mare: Què haig de demanar? Ella li respongué: El cap de Joan Baptista.La noia tornà a entrar, se'n va anar decidida cap al rei i li demanà: Vull que ara mateix em donis en una safata el cap de Joan Baptista.El rei es va posar molt trist, però a causa del jurament que havia fet davant els convidats no volgué contrariar-la. Immediatament, doncs, envià un guarda amb l'ordre de portar el cap de Joan. El guarda va anar a la presó i el va decapitar. Després dugué el cap en una safata, el donà a la noia, i la noia el donà a la seva mare.El ball com a lloança (tot i que no sembli digne):Quan els portants de l'arca del Senyor hagueren fet sis passes, David va sacrificar un toro i un moltó. David, vestit només amb una túnica de lli, saltava amb totes les forces davant el Senyor. Ell i tota la gent d'Israel acompanyaven l'arca del Senyor enmig d'aclamacions i al so dels corns. Quan l'arca del Senyor entrava a la ciutat de David, Mical, la filla de Saül, s'ho mirava des de la finestra i, en veure el rei David saltant i ballant davant el Senyor, el menyspreà dins el seu cor.(...). Després tothom se'n tornà a casa seva.També David se'n tornà al seu palau per beneir els seus familiars. Mical, la filla de Saül, va sortir a rebre'l i li va dir: -Avui sí que s'ha lluït el rei d'Israel, mig nu a la vista de les criades dels seus servents, com si fos un qualsevol!David li va contestar: -Doncs sí, he dansat i dansaré davant el Senyor, que m'ha preferit al teu pare i a tota la teva família i m'ha fet sobirà d'Israel, el seu poble. I estic disposat a deshonrar-me més encara, i a rebaixar-me jo mateix. Però les criades de qui parles, segur que elles m'honraran.